

Rycina 6.7A, B Szósta (A) i siódma (B) pozycja w sugerowanej sekwencji aplikacji TNM.

na jego stopy. Pociągnięcia po lewej stronie ciała pacjenta wykonywane są prawą ręką terapeuty (zob. ryc. 6.7A i B).

- Pary pociągnięć aplikowane są tak, jak to opisano poprzednio, na wysokości segmentów Th8–11, następnie Th11–L1 oraz L1–4.
- W każdym miejscu wykonuje się dwa lub więcej pociągnięć, kierując nacisk w dół i dośrodkowo, tak by kciuk mocno kontaktował się z boczną powierzchnią wyrostków kolczystych.
- Dolne przestrzenie międzyżebrowe traktowane są w sposób opisany powyżej.
- Następnie terapeuta oddala się nieco od kozetki, by móc wykonać serię pociągnięć wzdłuż grzebienia biodrowego, od jego przedniej części do stawu krzyżowo-biodrowego.
- Grubą warstwę mięśni powyżej grzebienia można poddać kilku takim pociągnięciom.
- Do leczenia przeciwnej strony ciała terapeuta przechodzi na drugą stronę kozetki, staje

zwrócony w kierunku stóp pacjenta na wysokości jego talii i kieruje odpowiednie pociągnięcia na dolny kręgosłup piersiowy, górny lędźwiowy oraz okolicę grzebienia biodrowego, tak jak to opisano powyżej.

- W następnej kolejności, w poszukiwaniu punktów spustowych ulokowanych w przyczepach, należy wykonać jedno lub dwa pociągnięcia w kierunku kaudalnym, bezpośrednio po wyrostkach kolczystych, od dolnego odcinka piersiowego po kość krzyżową.

Opisywany tu, poddany zabiegom region ciała zawiera wiele punktów i obszarów aktywnych odruchowo:

1. Punkty *tsubo* lub akupresurowe, leżące symetrycznie po obydwu stronach kręgosłupa, a także w linii środkowej, mają istotne znaczenie odruchowe. Punkty towarzyszące (zob. ryc. 4.3) zlokalizowane są wzdłuż kręgosłupa.